

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222200815
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3222200815.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. E. XX, o zaplatenie 1.909,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 17. mája 2023, č. k. 2Csp/28/2022-146 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol žalobu o zaplatenie 1.909,67 eur s príslušenstvom. Vo výroku II. žalovanému nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 29.07.2022 domáhal, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.909,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.517,98 eur od 24.03.2021 do 27.04.2021 a zo sumy 1.502,98 eur od 28.04.2021 do zaplatenia a náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 18.10.2012 právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu označenú ako "Zmluva o splátkovom úvere", predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru č. 5034151539 bankou (právnym predchodcom žalobcu) dlžníkovi (žalovanému), pričom žalovaný ako dlžník sa zaviazal poskytnutý úver splatiť a platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve, a to za podmienok dohodnutých v zmluve (ďalej len "predmetná zmluva"). V predmetnej zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 15,37 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 14,11 %, celková čiastka spojená s úverom vo výške 5.675,19 eur. Podľa článku II bod 1 časti I predmetnej zmluvy je dlžník povinný platiť tiež poplatky: poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne, poplatok za poistenie k úveru vo výške 1,66 eur mesačne, spracovateľský poplatok vo výške 79,00 eur jednorazovo, a to podľa bodu 3 tohto článku v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. Dodatkom k Zmluve o splátkovom úvere č. 5034151539 zo dňa 14.08.2013 sa právny predchodca žalobcu a žalovaný dohodli na zmene splácania pohľadávky banky z poskytnutého úveru. Právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky vyplývalo z dojednania v časti 1 článku 1 bodu 10 predmetnej zmluvy. Z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu a aj z platobnej histórie úveru vyplývalo, že žalovaný čerpal dňa 18.10.2012 úver celkovo v sume 3.000,00 eur a celkovo uhradil titulom predmetnej zmluvy sumu 3.774,12 eur. Úhrady žalovaného boli veriteľom započítané nasledovne: na istinu suma 1.482,02 eur, na zmluvný úrok suma 2.027,43 eur, na úrok z omeškania suma 0,00 eur, na poplatky suma 264,67 eur. Výzvou zo dňa 30.10.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 30.10.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške

778,25 eur a vyzval ho k úhrade dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že vyhlásil ku dňu 30.11.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy. Žalobca k preukázaniu doručenia tejto listiny žalovanému predložil doručenkú, z ktorej vyplývalo, že listina bola doručená žalovanému dňa 07.12.2020. Výzvou zo dňa 17.12.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade pohľadávky banky z predmetnej zmluvy ku dňu 17.12.2020 vo výške 1.861,53 eur, nakoľko táto je splatná v celom rozsahu a žalovaný je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace. Dňa 23.03.2021 uzatvoril právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0215/2021/CE, na základe ktorej právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, čo vyplývalo z predloženej zmluvy o postúpení a jej prílohy. Pokusom o zmier zo dňa 18.08.2021 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy 2.177,25 eur najneskôr do 28.08.2021. Právne vec súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka; § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka; § 2 písm. a), b), § 2 písm. d), g), h), i), § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná. Predmetnú zmluvu v znení jej dodatku, uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu mal súd v spore preukázanú. V konaní nebolo sporné a vyplývalo to aj z predložených listín, že došlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému na žalobcu písomne uzatvorenou zmluvou o postúpení. Súd podrobil predmetnú zmluvu kontrole jej súladu so zákonom a zistil, že v predmetnej zmluve, titulom ktorej odvodzuje žalobca svoje nároky uplatnené v tomto konaní, nie je správne, a teda súladne so zákonom uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť. Súd konštatoval, že pri počte splátok 120 a výške mesačnej splátky 49,01 eur tak, ako to bolo stanovené v predmetnej zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť predstavuje sumu 5.881,20 eur, a teda nie sumu 5.675,19 eur, ktorá bola uvedená v predmetnej zmluve. Podľa záveru súdu išlo v danom prípade o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. g/, h/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čím bol spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume "preplatenia" úveru. Súd zastával v tejto súvislosti názor, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená výslovne, jednoznačne a najmä presne a úplne. V danom prípade mali byť do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom zahrnuté aj poplatky uvedené v časti I článku II predmetnej zmluvy. Spracovateľský poplatok, ako aj poplatok za správu úveru sú jednoznačne nákladmi spojenými s predmetným úverom podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o poistenie, zo znenia predmetnej zmluvy, v tejto sa nachádza predformulovaný text o zvolenom súbore poistenia ako "Rozšírený súbor poistenia", avšak predmetná zmluva vôbec nepredpokladá možnosť odmietnutia poistenia ako takého, resp. uzatvorenie úverovej zmluvy bez poistenia. Na základe uvedeného súd konštatoval, že v predmetnej zmluve nebola v súlade so zákonom uvedená náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené bolo významné podľa názoru súdu i pre správne stanovenie RPMN. Podľa súdu, ak sú celkové náklady na úver stanovené v predmetnej zmluve v nižšej sume, ako je v skutočnosti, je následne aj RPMN stanovená v nižšej percentuálnej výške, a teda nesprávne a pre spotrebiteľa zavádzajúca. Veriteľ zároveň v predmetnej zmluve neuviedol jasne a určito všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak, ako to vyžadoval zákon v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Na vyššie uvedených záveroch nemešlo nič ani uzatvorenie dodatku k predmetnej zmluve, ktorým strany v dobe od 20.08.2013 do 20.01.2014 dojednali splácanie pri výške splátky 20,00 eur mesačne, nakoľko podľa tohto dodatku znížením splátok sa nerozumie odpustenie splácania pohľadávky banky a dlžník sa zaviazali po uplynutí doby zníženia splátok od 20.02.2014 splácať tak, aby konečná splatnosť úveru bola dodržaná. Z tohto dôvodu súd považoval úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom žalovanému ako dlžníkovi za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanému úver vo výške 3.000,00 eur, pričom žalovaný na základe zisteného skutkového

stavu uhradil titulom predmetnej zmluvy veriteľovi sumu v celkovej výške 3.774,12 eur, na základe čoho súd konštatoval, že žalovaný si svoju povinnosť z predmetnej zmluvy vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu úveru vykonanými úhradami v celom rozsahu splnil, a to vrátane úrokov z omeškania, ktoré žalobca vyčíslil vo svojom podaní. Súd preto na základe skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore neúspešný, keď súd podanú žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania by mal v celom rozsahu žalovaný voči žalobcovi, ale pretože žalovanému žiadne účelné trovy preukázateľne v tomto konaní nevznikli a ani si žiadne neuplatnil, súd rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca nesúhlasil s právnym posúdením súdu vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 5034151539 zo dňa 18.10.2012 (ďalej len „zmluva“), v zmysle ktorého mal súd za to, že v zmluve nebola správne uvedená celková čiastka, ktorú má žalovaný zaplatiť. Namietal záver o tom, že spracovateľský poplatok, ako aj poplatok za správu úveru sú nákladmi spojenými s predmetným úverom, ako aj posúdenie toho, či bolo poistenie dobrovoľné, resp. či mal žalovaný možnosť toto poistenie odmietnuť. Poukázal na to, že žalovaný mal úver splátiť v 120 mesačných splátkach, pričom výška splátky bola vo výške 47,35 eur (bez dobrovoľného poistenia vo výške 1,66 eur), pričom v zmysle čl. 5.5.3. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, F., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej ako „POP“) mala posledná splátka predstavovať zostatok pohľadávky postupcu. V zmysle uvedeného mal teda žalovaný zaplatiť 119 mesačných splátok po 47,35 eur (splátka bez dobrovoľného poistenia), pričom v tejto výške splátky je už zahrnutý aj poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne ako aj spracovateľský poplatok vo výške 79,00 eur a 120. splátku - ako poslednú splátku vo výške 40,54 eur. Uvedené pritom podľa žalobcu jednoznačne vyplývalo zo znenia zmluvy, ktorej súčasťou sú aj POP. Žalobca mal za to, že z odôvodnenia nebolo zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s poistením úveru pri výpočte. Podľa žalobcu, z obsahu zmluvy vyplývalo, že získanie spotrebiteľského úveru nebolo podmienené uzatvorením poistenia, pričom žalovaný sa na základe svojho vlastného rozhodnutia v zmluve o splátkovom úvere rozhodol pre rozšírený súbor poistenia. Výška mesačnej splátky poistenia tak bola v zmluve dohodnutá vo výške 1,66 eur mesačne. Poistné do výpočtu celkových nákladov v prípade, že je dojednané dobrovoľne, nevstupuje. Bol toho názoru, že v uvedenom prípade poistenie nie je povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok mohol klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Takto fakultatívne koncipované poistenie potom v zmysle ustanovenia § 2 písm. g) ZoSÚ nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a teda ani do RPMN. Výpočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru použitý súdom, preto považoval žalobca za svojvoľný, nakoľko nezohľadňoval fakultatívnosť poistenia, ako ani skutočnosť, že spracovateľský poplatok a poplatok za správu úveru boli zahrnuté vo výške splátok a teda vynechanie poplatku za poistenie pri zahrnutí do celkovej čiastky bolo podľa ustanovenia § 2 písm. g) ZoSÚ. Zmluva podľa názoru žalobcu obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalovaný bol povinný uhradiť sumu 5 675,19 eur, t. j. $119 \text{ (počet splátok)} \times 47,35 \text{ eur (výška splátky)} + 40,54 \text{ eur (posledná splátka vo výške zostatku pohľadávky banky)} = 5 675,19 \text{ eur}$. Podľa názoru žalobcu bolo preto potrebné konštatovať, že pôvodným veriteľom uvedená celková čiastka a z nej vychádzajúce RPMN boli určené v správnej výške, a za žiadnych okolností neboli pre spotrebiteľa zmätočné, zavádzajúce, odporujúce zákonu a ani v neprospech spotrebiteľa. Žalobca ďalej poukázal na judikatúru súdov SR. Žalobca tak zastával názor, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy vo výške 1 909,67 eur spolu s príslušenstvom, a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému podľa pomeru úspechu v konaní nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. aby odvolací súd rozsudok v časti napadnutej týmto odvolaním v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na priložené listiny, a to časť odvolania žalobcu a časť rozsudku súdu prvej inštancie v tejto veci, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.

1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby žalobcu na tom právnom závere, že v predmetnej zmluve, ktorú súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú a úver poskytnutý na základe nej ako spotrebiteľský úver, titulom ktorej odvodzoval žalobca svoje nároky uplatnené v tomto konaní, bola nesprávne uvedená celková čiastka úveru. Súd mal tiež za to, že do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom boli zahrnuté aj poplatky uvedené v časti I článku II predmetnej zmluvy, a to spracovateľský poplatok a poplatok za správu úveru, ako aj poistenie, keďže predmetná zmluva nepredpokladala možnosť odmietnutia poistenia, resp. uzatvorenie zmluvy bez poistenia. Súd tak dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko v nej nebola v súlade so zákonom uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ teda žalobca, resp. jeho právny predchodca poskytol žalovanému sumu 3.000,- eur a žalovaný vrátil sumu 3.774,12 eur, a teda, že žalovaný si svoju povinnosť vrátiť poskytnuté finančné prostriedky splnil v plnom rozsahu, súd žalobu žalobcu zamietol.

6. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

7. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

10. Z obsahu spisu vyplývalo, že dňa 18.10.2012 uzatvoril právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) ako banka a žalovaný ako dlžník zmluvu označenú ako „Zmluva o splátkovom úvere“ č. 5034151539 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3.000,- eur s výškou splátky 49,01 eur mesačne a počtom splátok 120. Podľa zmluvy o úvere (čl. II. bod 1 časti I) bol žalovaný povinný platiť poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne, poplatok za poistenie k úveru vo výške 1,66 eur mesačne, spracovateľský poplatok vo výške 79,- eur. V zmluve o úvere bolo tiež dohodnuté poistenie, a to v rozsahu označenom ako „Rozšírený súbor poistenia“. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 14.08.2013 dodatok k zmluve o úvere, v zmysle ktorého v období od 20.08.2013 do 20.01.2014 je žalovaný povinný

splácať pohľadávku zo zmluvy o úvere v sume 20,- eur s tým, že od 20.02.2014 bude splácať spôsobom dohodnutým v zmluve o úvere.

11. Po preskúmaní veci aj odvolací súd dospel k záveru, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí podľa 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd poukazuje na to, že požiadavka na uvedenie celkovej čiastky úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť uvedená presne, nakoľko len takto môže spotrebiteľ poznať skutočný rozsah svojho záväzku. Súd prvej inštancie tiež správne uviedol, že je potrebné, aby bol spotrebiteľ už od začiatku informovaný, koľko finančných prostriedkov bude povinný ako dlžník vynaložiť.

12. Námietky žalobcu vo vzťahu k celkovej čiastke úveru spočívali v tom, že vo výške splátky 47,35 eur bol zahrnutý aj poplatok za správu úveru 2,99 eur, pričom v zmysle Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom je výška poslednej splátky tvorená zostatkom pohľadávky banky. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov (medzi nimi aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/56/2021 z 31.01.2022), ktoré podporujú jeho argumentáciu o tom, že vzhľadom na znenie všeobecných obchodných podmienok je posledná splátka úveru vo výške jeho zostatku, a teda takto určená suma úveru zistená vynásobením počtu splátok a jej výšky, pri nižšej poslednej splátke, zodpovedá celkovej čiastke uvedenej v zmluve o úvere.

13. Odvolací súd má za potrebné uviesť, že kolégium Krajského súdu v Trenčíne dňa 05.04.2022 zjednotilo dovtedy rozdielnu prax v posudzovaní náležitostí celkovej čiastky úveru s ohľadom na znenie všeobecných obchodných podmienok a výšku poslednej splátky tak, že chybné uvedenie údajov o celkovej čiastke v zmluve o spotrebiteľskom úvere, bez ohľadu na sumu chyby alebo skutočnosť, že chybný údaj nie je v neprospech spotrebiteľa, je dôvodom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tomto zmysle preto v predmetnej veci nebolo možné ani vzhľadom na znenie všeobecných obchodných podmienok (čl. 5.5.3. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, F., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom) vychádzať z počtu splátok 119 s tým, že posledná splátka je vo výške zostatku úveru, ako namietal žalobca, ale z počtu splátok 120, ako vyplývali zo zmluvy o úvere tak, že aj posledná splátka musí byť v plnej výške, ako bola dohodnutá v zmluve o úvere.

14. V predmetnej zmluve o úvere bola uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 5.675,19 eur. Podľa žalobcu, vo výške splátky bol zahrnutý aj poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne ako aj spracovateľský poplatok vo výške 79,00 eur a poistenie vo výške 1,66 eur mesačne. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie o tom, že tak poplatok za správu úveru, spracovateľský poplatok ako aj poistenie úveru sú podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nákladmi spojenými s predmetným úverom a mali byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa. Z dohodnutej výšky splátky zmluvy o úvere vyslovene nevyplývalo, že jej súčasťou sú aj tieto náklady spotrebiteľa. V zmluve o úvere bolo len uvedené, že poplatky platí spotrebiteľ v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru. Z takejto formulácie, podľa názoru odvolacieho súdu, nie je zrejmé, či suma poplatkov je už zahrnutá vo výške dohodnutej splátky 49,01 eur alebo, či nejde o ďalšie náklady, ktoré spotrebiteľ platí ešte navyše od dohodnutej výšky splátky. Pokiaľ ide o namietané poistenie, ako uviedol aj súd prvej inštancie, dohodnuté poistenie v zmluve o úvere označené ako „Rozšírený súbor poistenia“ nemal žalovaný možnosť odmietnuť. Poistenie bolo v predformulovanom texte, s ktorým mohol žalovaný vysloviť len súhlas, a to tak, že podpíše samotnú zmluvu o úvere. O tom, že poistenie nebolo dobrovoľné svedčí aj to, že v zmluve o úvere nebola výška splátky úveru rozdelená na splátku poistenia a samotnú splátku úveru, ale toto malo byť podľa tvrdenia žalobcu už zahrnuté v samotnej splátke úveru vo výške 49,01 eur.

15. S ohľadom na vyššie uvedený záver kolégia Krajského súdu v Trenčíne, pri dohodnutom počte splátok 120 a výške mesačnej splátky 49,01 eur je celková čiastka vo výške 5.881,2 eur, ako uviedol aj súd prvej inštancie, a teda v takej výške, ktorá nezodpovedá celkovej čiastke uvedenej v zmluve o úvere. Aj v prípade, ak by v mesačnej splátke bolo zahrnuté aj poistenie úveru, ako tvrdil žalobca, ktoré bolo podľa neho dobrovoľné, a teda nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere, je potrebné uviesť, že pri výške poistenia 1,66 eur, by bola mesačná splátka v sume 47,35 eur. Pri počte splátok 120 by celková

čiasťka úveru bola vo výške 5.682,- eur, čo taktiež nezodpovedá celkovej čiastke uvedenej v zmluve o úvere.

16. Vzhľadom na uvedené, ak chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, pretože uvedený zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ust. § 9 ods. 2 uvedeného zákona, je treba úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ bola nesprávne uvedená celková čiastka úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nebolo už preto potrebné ďalej skúmať aj iné náležitosti zmluvy o úvere, aj keď je zrejmé, že údaj o RPMN by pri nesprávnom vyššie uvedených údajov bol taktiež uvedený nesprávne. Nakoľko žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur a žalovaný zaplatil celkom sumu 3.774,12 eur, keďže predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, žaloba žalobcu nebola dôvodná a súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

17. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný. Žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že žalovanému vznikli trovy odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).